

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 18.03.2008 r.

BM-III-051-293/2008/PR

BM-1-0700-59/08

Pani
Krystyna BOCHENEK
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

W związku z nadesłanym przez Panią Marszałek oświadczeniem Pana Senatora Czesława Ryszki, złożonym podczas 5 posiedzenia Senatu RP w dniu 7 lutego 2008 r. dotyczącym spraw rozpoznawanych z udziałem Janusza Górzyńskiego, uprzejmie przedstawiam poniższe wyjaśnienia:

Zarzut czterokrotnego umorzenia postępowania podnoszony w oświadczeniu Pana Senatora, a także w pismach z dnia 13 i 14 grudnia 2007 r. oraz 25 stycznia 2008 r. Krystyny i Janusza Górzyńskich dotyczy sprawy o sygn. Ds. 556/05 Prokuratury Rejonowej w Środzie Wlkp. (poprzednie sygn. Ds. 596/02, Ds. 1375/02, Ds. 916/04, Ds. 1366/04).

Postępowanie w powyższej sprawie zostało zainicjowane przez Janusza Górzyńskiego 7 maja 2002 r., kiedy to zawiadomił Komisariat Powiatowy Policji w Środzie Wlkp., iż w lipcu 1999 r. dokonał zakupu komputera za pośrednictwem sklepu „U Szandora” mieszczącego się w Środzie Wlkp.

Umowa kredytowa z PKO BP Oddział w Kaliszu na zakup powyższego sprzętu opiewająca na kwotę 4116,96 złotych miała zostać podpisana w dniu 30 lipca 1999 r. przez Wiesławę Górzyńską, a sam komputer miał być złożony przez Ferdynanda Górnego za pieniądze uzyskane w drodze kredytu.

Zdaniem zawiadamiającego, pomimo załatwienia wszelkich formalności, Wiesławie Górzyńskiej nie dostarczono zamówionego sprzętu, co spowodowało, że nie spłacała ona rat zaciągniętego kredytu.

Z kolei wyżej opisane zachowanie stało się przyczynkiem reakcji banku, który zażądał spłaty zaległości.

W niniejszej sprawie w dniu 13 maja 2002 r. KPP w Środzie Wlkp. wszczęła dochodzenie z art. 286 § 1 kk, które zarejestrowano pod sygn. Ds. 596/02.

W toku prowadzonego w sprawie postępowania przesłuchano w charakterze świadków Zenona Biele – właściciela sklepu „U Szandora”, a także Ferdynanda Górnego.

Według przedstawionej przez Ferdynanda Górnego wersji zdarzeń sprzęt zamówiony przez Janusza Górzyńskiego został złożony, a następnie przekazany mu.

We wrześniu 2002 r. z akt sprawy wyłączono do odrębnego postępowania materiały w zakresie posłużenia się przez Ferdynanda Górnego w sklepie „U Szandora” sfałszowanym dokumentem zakupu części komputerowych – fakturą nr A 17/08/99, którą wymieniony nabył od nieustalonej osoby na Rynku Łazarskim w Poznaniu. Faktura ta miała być wystawiona przez nieistniejącą firmę „Install” z siedzibą w Poznaniu.

Wyłączone materiały zarejestrowano pod sygn. Ds. 1237/02, a w dniu 31 grudnia 2002 r. w sprawie przeciwko Ferdynandowi Górnemu skierowano akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp.

Postanowieniem z dnia 23 września 2002 r. dochodzenie Ds. 596/02 w sprawie doprowadzenia w lipcu 1999 r, po uprzednim wprowadzeniu w błąd Wiesławy i Janusza Górzyńskich co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, tj. modernizacji komputera, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.116,96 zł stanowiącej kwotę kredytu zaciągniętego przez Wiesławę Górzyńską, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk – umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Na powyższe postanowienie zażalenia w ustawowym terminie złożyli Wiesława i Janusz Górzyńscy.

Prokurator Rejonowy w Środzie Wlkp. uwzględnił wniesiony środek odwoławczy wobec prawdopodobieństwa popełnienia nowego przestępstwa z art. 270 § 1 kk – polegającego na sfalszowaniu podpisu Janusza Górzyńskiego pod umową kredytową zawartą w dniu 30 lipca 1999 r. pomiędzy Wiesławą Górzyńską, a PKO BP (kolejna sygn. akt Ds. 1375/02).

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2002 r. w powyższej sprawie powołano biegłych z Laboratorium Kryminalistycznego KWP w Poznaniu – celem ustalenia kto nakreślił podpisy złożone na wskazanej wyżej umowie kredytowej.

Wobec długiego okresu oczekiwania na opinię biegłych wynoszącego około sześciu miesięcy, postanowieniem z dnia 28 listopada 2002 r. bieg powyższego postępowania został zawieszony.

Po wpłynięciu opinii biegłych, decyzją z dnia 12 lipca 2004 r. podjęto postępowanie przygotowawcze. Postępowanie zarejestrowano pod sygn. Ds. 916/04.

Przeprowadzone przez biegłych badania wykazały, że podpisy na wskazanej umowie kredytowej w rubrykach „czytelny podpis współmałżonka” i „podpis współmałżonka” nie zostały nakreślone przez Wiesławę Górzyńską, Janusza Górzyńskiego, a także przez Ferdynanda Górnego i Zenona Biele.

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2004 r. Prokurator Rejonowy w Środzie Wlkp. umorzył postępowanie przygotowawcze o przestępstwo z art. 286 § 1 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Na postanowienie to zażalili się pokrzywdzeni Wiesława i Janusz Górzyńscy.

Rozpoznający zażalenia prokurator Prokuratury Okręgowej w Poznaniu postanowieniem z dnia 11 października 2004 r. – na zasadzie art. 465 § 1 i 2 kpk uchylił zaskarżone postanowienie w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego.

Po przeprowadzeniu dalszych czynności procesowych (kolejna sygn. akt Ds. 1366/04), postanowieniem z dnia 30 grudnia 2004 r. postępowanie ponownie umorzono w sprawie dokonanego w lipcu 1999 r. w Środzie Wlkp. doprowadzenia za pomocą wprowadzenia Janusza i Wiesławy Górzyńskich w błąd co do zamiaru dostarczenia zakupionego w systemie sprzedaży ratalnej komputera – do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4116,96 zł stanowiącej kwotę

kredytu zaciągniętego przez Wiesławę Górzyńską z PKO BP, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie zaistnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk oraz o przestępstwo z art. 270 § 1 kk polegające na podrobieniu podpisów Janusza Górzyńskiego we wniosku o udzielenie kredytu i umowie kredytowej w rubryce „podpis współmałżonka” – wobec niewykrycia sprawcy.

Na postanowienie to zażaliła się Wiesława Górzyńska.

W wyniku jego rozpoznania, postanowieniem z dnia 29 marca 2005 r. prokurator Prokuratury Okręgowej w Poznaniu na zasadzie art. 465 § 2 kpk uchylił zaskarżone postanowienie w części dotyczącej przestępstwa z art. 286 § 1 kk i uznając je za przedwczesne polecił uzupełnienie postępowania między innymi poprzez analizę innych postępowań z zawiadomienia pokrzywdzonych, wyjaśnienie sprzeczności pomiędzy zeznaniami poszczególnych świadków.

W pozostałym zakresie postanowienie uprawomocniło się wobec niezłożenia środka odwoławczego przez pokrzywdzonego.

Postępowanie zarejestrowano pod sygn. Ds. 556/05 i po wykonaniu kolejnych czynności procesowych w dniu 30 czerwca 2005 r. umorzono je w zakresie czynu z art. 286 § 1 kk polegającego na doprowadzeniu w lipcu 1999 r. małżonków Górzyńskich do niekorzystnego rozporządzania mieniem w kwocie 4116,96 zł stanowiącego kwotę zaciągniętego przez Wiesławę Górzyńską kredytu, za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonych w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania polegającego na dostarczeniu zakupionego w systemie sprzedaży ratalnej komputera.

Postępowanie umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie zaistnienia przestępstwa.

Kolejne zażalenie pokrzywdzonych na zasadzie art. 306 § 2 kpk przekazane zostało do Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp.

Postanowieniem Sądu z dnia 25 lipca 2006 r. postanowienie zostało utrzymane w mocy (II Kp 183/05). Sąd uznał, że w toku postępowania wykorzystano wszelkie możliwości odtworzenia stanu faktycznego, a zgromadzony materiał dowodowy polegający na współlistnieniu dwóch wersji przebiegu zdarzeń, tj. pokrzywdzonych i przeciwstawnej Zenona Bieli i Ferdynanda Górnego wskazuje na większe prawdopodobieństwo tej drugiej.

W lipcu 2004 r. z akt postępowania Ds. 916/04 Prokurator Rejonowy w Środzie Wlkp. wyłączył do odrębnego postępowania materiały dotyczące popełnionego na szkodę PKO BP oszustwa (wyłączone materiały zarejestrowano pod sygn. Ds. 924/04).

W sprawie tej w dniu 26 września 2004 r. przedstawiono Zenonowi Bieli zarzut z art. 18 § 3 kk w zw z art. 286 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 273 kk w zw z art. 11 § 2 kk, a w dniu 31 grudnia 2004 r. skierowano przeciwko Zenonowi Bieli akt oskarżenia o przestępstwo jak w zarzucie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. z dnia 17 marca 2005 r. sygn. II K 604/04 ww. skazany został za zarzucane mu przestępstwo na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę, a wykonanie orzeczonej kary pozbawienia walności zawieszono na okres 3 lat. Wydany wyrok jest prawomocny.

Ponadto z akt postępowania postanowieniem z dnia 28 grudnia 2004 r. wyłączono materiały dotyczące czynu Wiesławy i Janusza Górzyńskich, które zarejestrowane zostały pod sygn. Ds. 186/05.

Przedmiotowe śledztwo zakończono skierowaniem w dniu 30 czerwca 2005 r. do Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. aktu oskarżenia przeciwko Januszowi Górzyńskiemu oraz Wiesławie Górzyńskiej o przestępstwo z art. 18§ 2kk w zw z art. 271 kk i art. 286 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk (sygn. akt II K 410/05).

Wyżej wymienionym zarzucono, że w lipcu 1999 r. w Środzie Wlkp. działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze wyłudzenia kredytu na modernizację istniejącego zestawu komputerowego, poprzez zawarcie na nazwisko Wiesławy Górzyńskiej fikcyjnej umowy o kredyt bezgotówkowy w wysokości 4.116,96 zł na zakup nowego komputera i monitora o wartości 3.520,00 zł, po uprzednim nakłonieniu Zenona Bieli, właściciela sklepu RTV-AGD, do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie dla przyznania takiego kredytu i zawarcia przez jego sklep, w celu uzyskania potrzebnych pieniędzy na przeprowadzenie przez Ferdynanda Górnego modernizacji istniejącego już komputera, umowy o kredyt bezgotówkowy pomimo,

iż sklep nie posiadał wymienionego towaru w ofercie sprzedaży, w oparciu o dokumenty zawierające w swojej treści materialną nieprawdę w zakresie celu kredytu, a także podrobiony podpis Janusza Górzyńskiego, wprowadzili w błąd przedstawicieli CREDO Sp. z o.o., co do celu udzielenia kredytu bezgotówkowego doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wysokości 4.116,96 zł Powszechną Kasą Oszczędności Bank Polski S.A Oddział w Kaliszu, następnie po otrzymaniu kredytu, umniejszonego o prowizję dziesięcioprocentową dla Zenona Bieli i przekazaniu kwoty 2000 zł Ferdynandowi Górnemu na modernizację istniejącego już zestawu komputerowego, w celu uniknięcia spłaty rat kredytu, zakwestionowali fakt otrzymania od Zenona Bieli zmodernizowanego zestawu komputerowego, tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw z art. 271 kk i art. 286 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk.

Wskutek wniosku Janusza i Wiesławy Górzyńskich Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2005 r. sygn. IV Ko 362/05 wyłączył od udziału w sprawie sędziów Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gostyniu (sygn. II K 85/05).

Tenże Sąd Rejonowy wyznaczył rozprawę na dzień 10 stycznia 2006 r., która została odroczone na 23 lutego 2006r z uwagi na złożone przez oskarżonych wnioski dowodowe.

Na ten termin oskarżeni nie stawili się z powodu awarii samochodu.

Na rozprawę w dniu 30 marca 2006 r. doprowadzono Wiesławę Górzyńską za pośrednictwem KPP w Środzie Wlkp., zaś Janusz Górzyński nie stawił się. W tej sytuacji kolejny termin wyznaczono na 18 maja 2006 r. z zarządzeniem doprowadzenia Janusza Górzyńskiego.

W dniu 18 maja 2006 r. Janusz Górzyński ponownie nie stawił się na rozprawę, a jego żona oświadczyła, że nie ma go w domu i nie kontaktuje się z rodziną.

W związku z tym Sąd Rejonowy w Gostyniu postanowił zastosować wobec Janusza Górzyńskiego tymczasowe aresztowanie na zasadzie art. 249 § 1 kpk w zw z art. 258 § 1 pkt 2 kpk na okres 3 miesięcy od daty zatrzymania.

Prawidłowość tego orzeczenia skontrolował na skutek zażalenia obrońcy Janusza Górzyńskiego, Sąd Okręgowy w Poznaniu, który w dniu 5 lipca 2006 r. za sygn. IV Kz 700/06 zaskarżone rozstrzygnięcie utrzymał w mocy.

Natomiast w dniu 15 września 2006r Sąd Rejonowy w Gostyniu nie uwzględnił wniosku oskarżonych o umorzenie postępowania z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało zawieszono postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2007 r. Sąd wydając postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Janusza Górzyńskiego wydał także list gończy za tym oskarżonym. Do tej pory Janusza Górzyńskiego nie ujęto.

Wskazać należy, że przedmiotem postępowania Ds. 556/05 i Ds. 186/05 było w istocie to samo zdarzenie, lecz jego prawno-karna ocena odbywała się z perspektywy innego pokrzywdzonego.

Postępowanie Ds. 556/05 zainicjowali jako pokrzywdzeni małżonkowie Górzyńscy, czując się oszukani przez Zenona Biele i Ferdynanda Górnego, zaś w postępowaniu Ds. 186/05 pokrzywdzonym działaniem małżonków Górzyńskich i Zenona Bieli był PKO BP – udzielający kredytu.

W odniesieniu do sprawy o sygn. Ds. 556/05 zastrzeżenia Wiesławy i Janusza Górzyńskich dotyczące zasadności kolejnych orzeczeń kończących to postępowanie karne były przedmiotem rozpoznania i procesowej kontroli w toku postępowania instancyjnego.

Podnoszone zarzuty zawarte w środkach odwoławczych znajdowały odzwierciedlenie w podejmowanych decyzjach, co przedstawiono wyżej.

Postępowanie Ds. 556/05 było również przedmiotem analizy przeprowadzonej przez Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej w trybie nadzoru służbowego (sygn. RP III Dsn 194/2006/Poznań).

Państwo Krystyna i Janusz Górzyńscy wielokrotnie kierowali do prokuratury wnioski o odstąpienie prokuratora od oskarżenia w zawisłej przed Sądem Rejonowym w Gostyniu sprawie o sygn. II K 85/05 i otrzymywali wyczerpujące w tym zakresie odpowiedzi udzielane zarówno przez Prokuratora Apelacyjnego w Poznaniu, jak również przez Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej, ostatnią datowaną na dzień 21 lutego 2008 r. nr PR III Dsn 194/2006/Poznań.

Wobec powyższego nadal aktualne pozostaje stanowisko, iż na obecnym etapie postępowania jedynie sąd jest uprawniony do dokonania oceny zgromadzonego materiału dowodowego zwłaszcza, że sąd negatywnie rozpoznał wnioski oskarżonych o umorzenie postępowania wobec braku faktycznych podstaw oskarżenia.

W odniesieniu do drugiego z kwestionowanych przez skarżących postępowań stwierdzono, że w dniu 2 listopada 2006 r. Prokuratura Rejonowa Poznań Grunwald wszczęła śledztwo o sygn. 1 Ds. 5652/06 w sprawie publicznego pomówienia sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu Marcina Miczke o postępowanie mogące poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywania zawodu sędziego poprzez umieszczenie na publicznym forum internetowym gazety „Głos Wielkopolski” wpisów zawierających treści mające charakter obraźliwy, poniżający oraz antysemitowski, tj. o przestępstwo z art. 257 kk i art. 212 § 1 i 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk.

Podstawę wszczęcia postępowania przygotowawczego stanowiło uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa wynikające z zawiadomienia złożonego przez dziennikarza „Głosu Wielkopolskiego”, który poinformował Prokuraturę Okręgową w Poznaniu o zamieszczeniu na ogólnodostępnym forum internetowym tej gazety wpisów znieważających sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu, Marcina Miczke, zawierających również treści o charakterze antysemitowskim.

Wpisy te zamieszczone zostały w dniu 20 października 2006 r. w godzinach od 1⁰⁰ do 3³⁰ przez osobę łączącą się z siecią Internet za pośrednictwem usługi Neostrada i posiadającą przydzielony numer IP 83.5.15.2.

Jak ustalono, dysponentem owego adresu była Elżbieta Górzyńska-Tomanek, zamieszkała w Czechowicach-Dziedzicach, przy ul. Chopina 10.

W celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie, a w szczególności wobec konieczności procesowego zabezpieczenia sprzętu komputerowego oraz przeprowadzenia specjalistycznych badań dla ustalenia śladów połączeń z forum internetowym „Głosu Wielkopolskiego”, Prokurator Rejonowy Poznań-Grunwald wydał w dniu 13 grudnia 2006 r. postanowienie o przeszukaniu należących do Elżbiety Górzyńskiej-Tomanek pomieszczeń mieszkalnych, zlecając jego wykonanie Komisarzowi Policji w Czechowicach – Dziedzicach.

W dniu przeszukania zabezpieczono i zatrzymano cztery komputery, które mogły posłużyć do dokonania inkryminowanych wpisów.

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2007 r. Prokurator Rejonowy Poznań-Grunwald powołał biegłych celem wydania opinii specjalistycznej.

Należy podkreślić, iż decyzja o przeszukaniu była przedmiotem rozstrzygnięcia instancyjnego, bowiem postanowieniem z dnia 6 lutego 2007 r. I Dsn. 2819/06/G Prokurator Okręgowy w Poznaniu nie uwzględnił zażalenia Elżbiety Górzyńskiej-Tomanek oraz innych uprawnionych osób.

Postanowieniem z dnia 23 marca 2007 r. śledztwo w tej sprawie zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy. Postanowienie jest prawomocne.

Zasadność tego postanowienia, jak również prawidłowość postępowania przygotowawczego, były przedmiotem kontroli Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu, która w marcu 2007 r. pod sygn. Ap I Dsn 22/07/Po dokonała analizy akt przedmiotowej sprawy i udzieliła skarżącej odpowiedzi w związku z licznymi, kierowanymi również i w tej sprawie, skargami.

O zajętych w obu sprawach stanowisku Prokuratura Apelacyjna w Poznaniu informowała Biuro Ministra Sprawiedliwości, Prokuraturę Krajową oraz posłów na Sejm RP podejmujących interwencje na rzecz Krystyny i Janusza Górzyńskich.

Nadmienić należy, że pod sygn. 1 Ds. 772/07 Prokuratura Rejonowa Poznań-Nowe Miasto zarejestrowała postępowanie dotyczące przekroczenia uprawnień przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Grunwald poprzez wszczęcie i prowadzenie postępowania w sprawie 1 Ds. 5652/06 oraz wydanie postanowienia o przeszukaniu pomieszczeń mieszkalnych i zatrzymanie komputerów.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2007 r. odmówiono w tej sprawie wszczęcia postępowania przygotowawczego.

W dniu 8 listopada 2007 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu nie uwzględnił wniesionego przez Krystynę Górzyńską zażalenia i utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z obszerną korespondencją Krystyny i Janusza Górzyńskich kierowaną do prokuratur wszystkich szczebli, prowadzone w związku z osobą Janusza Górzyńskiego i jego rodziny postępowania były w latach 2005-2007 przedmiotem analizy prowadzonej zarówno przez Prokuraturę Okręgową i Apelacyjną w Poznaniu, a w pierwszym kwartale 2007 r. zbadane zostały także przez Biuro Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej.

Jak wspomniano wyżej, w Biurze Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej w trybie nadzoru służbowego zbadano wydane przez prokuratorów okręgu poznańskiego postanowienia o umorzeniu śledztwa, o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia zapadłe w sumie w 18 sprawach, a nadto poddano analizie akta podręczne prokuratora w sprawach, w których do prawomocnego umorzenia postępowania karnego doszło na etapie postępowania sądowego (sygn. PR III Dsn 194/2006/Poznań).

W wyniku badania akt stwierdzono, że w sprawach tych zgromadzono kompletny materiał dowodowy, należycie wyjaśniając istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, za prawidłowe uznano stanowisko prokuratorów co do oceny poszczególnych dowodów, przeprowadzonej zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 kpk.

W swej korespondencji skierowanej do Pana Senatora Janusz Górzyński odniósł się także do postępowania Ds. 807/03 Prokuratora Rejonowego w Środzie Wlkp. oraz 2 Ds. 424/04 Prokuratora Rejonowego w Gnieźnie.

W sprawie Ds. 807/03 w dniu 19 grudnia 2003 r. skierowano przeciwko Januszowi Górzyńskiemu akt oskarżenia o dopuszczenie się czynnej napaści na asesorów komorniczych, kierowania wobec nich gróźb, naruszenia ich nietykalności cielesnej, znieważenia, tj. o przestępstwa z art. 224 § 2 kk, art. 222 § 1 kk, art. 157 § 2 kk oraz art. 226 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk.

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2005 r. sygn. II K 114/05 Sąd Rejonowy w Śremie umorzył postępowanie wobec ustalenia, że sprawca czynu w chwili jego popełnienia miał wyłączoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 22 listopada 2005r (sygn. IV Kz 1134/05).

W sprawie 2 Ds. 424/04 Prokuratora Rejonowego w Gnieźnie postępowanie zainicjowane zostało na skutek doniesienia asesora komorniczego Sebastiana Żurka, który zawiadomił, że Janusz Górzyński groził mu zabiciem. Śledztwo w sprawie wszczęto 23 grudnia 2004 r.

W toku postępowania Januszowi Górzyńskiemu przedstawiono zarzuty z art. 190 § 1 kk, z art. 226 § 1 kk, z art. 223 kk, dotyczące gróźb, znieważenia oraz czynnej napaści wobec asesora komorniczego oraz gróźb wobec prokuratora, sędziego i asesora sądowego.

Wobec Janusza Górzyńskiego zastosowano środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania oraz poddano go obserwacji sądowo psychiatrycznej.

Biegli w wydanej opinii stwierdzili, że Janusz Górzyński a tempore criminis działał w stanie zniesionej poczytalności.

Postępowanie przeciwko Januszowi Górzyńskiemu umorzono na zasadzie art. 17 pkt 2 kpk, a Sąd Rejonowy w Gnieźnie postanowieniem z dnia 23.03.2006 r. utrzymał w mocy tą decyzję prokuratorską.

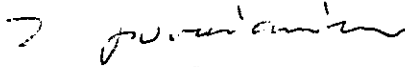
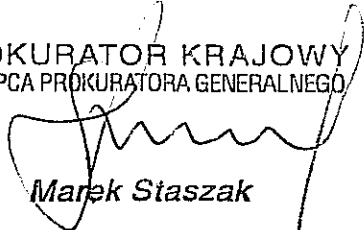
Natomiast za sygn. I Cupr 130/05 Sąd Rejonowy w Środzie Wlkp. rozpoznawał sprawę z pozwu PKO BP S.A. w Warszawie przeciwko Wiesławie Górzyńskiej, o zapłatę. Na rozprawie w dniu 28 września 2007 r., na którą nie stawiała się pozwana ani jej pełnomocnik – prawidłowo zawiadomieni, Sąd zamknął przewód sądowy i odroczył wydanie orzeczenia do 10 października 2007 r., a następnie do 24 października, w którym to dniu wyrok został ogłoszony.

Żadna ze stron nie złożyła w terminie przewidzianym przez art. 328 § 1 kpc wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, nie zaskarżyła wyroku apelacją, jak też pozwana nie wystąpiła o doręczenie odpisu wyroku.

Dopiero w dniu 15 stycznia 2008r, a więc po upływie terminu z art. 328 § 1 kpc Wiesława Górzyńska wniosła o wydanie wyroku wraz z uzasadnieniem oraz złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o odpis wyroku wraz z uzasadnieniem.

Postanowieniem z 10 marca 2008 r. Sąd odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, jako spóźniony, natomiast wnioskowi o przywrócenie terminu zostanie nadany bieg po uzupełnieniu przez pozwaną braków formalnych.

W świetle powyższych ustaleń brak jest podstaw do podejmowania iw opisanych sprawach działań ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości.

7

PROKURATOR KRAJOWY
ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Staszak